

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/92/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3611010262
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mészáros
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3611010262.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mészárosa a sudcov JUDr. Dušana Eckera a JUDr. Petra Tótha, v trestnej veci proti obžalovanému I. R., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák., o odvolaní obžalovaného I. R. a prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 14. mája 2012, sp.zn. 2T/160/2011, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. mája 2013 v Trenčíne, takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr.por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste odňatia slobody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaný I. R., nar. XX.X.XXXX

o d s u d z u j e

podľa § 364 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 41 ods. 1, § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2 Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr.zák., § 50 ods. 1 Tr.zák. sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá a určuje sa mu skúšobná doba vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

II.

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Partizánskom zo dňa 14.5.2012, sp.zn. 2T/160/2011, bol obžalovaný I. R. uznaný vinným pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. na skutkovom základe, že dňa 15.08.2010 v čase okolo 03.30 hod. v obci W. pred kultúrnym domom počas tanečnej zábavy fyzicky napadol Bc. U. Y. tak, že ho zhodil na zem do trávy, kde si následne sadol na ležiaceho poškodeného Y. a niekoľko krát ho udrel päšťami ruky do oblasti tváre a do rúk, pričom druhou rukou držal poškodeného za krk, kedy následne poškodený L. F. obžalovaného sediaceho na Bc. U. Y. odsotil, načo obžalovaný fyzicky napadol poškodeného

L. F. tak, že ho kopol do pravej nohy, následkom čoho poškodený L. F. spadol na chodník, kde si obžalovaný sadol na poškodeného L. F. a udrel ho dva-tri krát rukami do oblasti hlavy, kedy následne Bc. U. Y. obžalovaného chytil za plecia a odtiahol ho od poškodeného L. F., načo obžalovaný z miesta odišiel preč, čím svojím konaním spôsobil L. F. zranenia, a to: špirálovitú zlomeninu píšťaly s posunutím a šikmú zlomeninu ihlice pod hlavičkou pravej dolnej končatiny, ktoré zranenie si vyžiadalo liečbu a práceneschopnosť u poškodeného L. F. v dobe od 15.08.2010 do 14.02.2011, pričom poškodenému Bc. U. Y. neboli spôsobené zranenia.

Za to bol odsúdený podľa § 364 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 41 ods. 1, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2 Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. a § 50 ods. 1 Tr.zák. podmienené odložený a bola mu určená skúšobná doba 12 (dvanásť) mesiacov. Zároveň mu bola podľa § 287 ods. 1 Tr.por. uložená povinnosť nahradiť poškodeným a to: Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. škodu vo výške 1.212,30 €, Sociálnej poisťovni škodu vo výške 3.238,70 € a PCA Slovakia, s.r.o. škodu vo výške 155,67 €. Podľa § 288 ods. 1 Tr.por. bol poškodený L. F. s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku ihneď po vyhlásení podal odvolanie okresný prokurátor čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že podľa jeho názoru okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanému nesprávne aplikoval ustanovenie § 41 ods. 1 Tr.zák. s tým, že obžalovanému pri úhrnnom treste odňatia slobody uložil trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom a to z týchto dôvodov: Poukázal na to, že podľa § 41 ods. 1 Tr.zák., ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktorý sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takéhoto zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich. Ďalej citoval ustanovenie § 156 ods. 1 Tr.zák. a § 364 ods. 1 písm. a) Tr.zák.:

- Podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na 6 mesiacov až 2 roky.

- Podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr.zák., kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného, potrestá sa odňatím slobody až na 3 roky.

Podľa § 41 ods. 1 Tr.zák., prvá veta, súd pri ukladaní súhrnného trestu správne aplikoval ustanovenie § 364 ods. 1 Tr.zák. ako to ustanovenie, ktoré je najprísnejšie trestné v prípade zbiehajúcich sa trestných činov, pričom je zrejmé, že dolné hranice trestných sadzieb odňatia slobody pri uvedených trestných činoch sú rôzne a preto dolnou hranicou úhrnného trestu je najvyššia z nich, ktorou je v tomto prípade trest odňatia slobody na 6 mesiacov ustanovením § 156 ods. 1 Tr.zák. S poukazom na tieto skutočnosti navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu v Partizánskom čo do výroku o treste a rozhodol sám podľa § 322 ods. 3 Tr.por. na podklade správne zisteného skutkového stavu veci tak, že uloží obžalovanému I. R. podľa § 364 ods. 1 Tr.zák. s poukazom na § 41 ods. 1, § 36 písm. j), § 37 písm. h) a § 38 ods. 2 Tr.zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere minimálne 6 mesiacov s odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

V zákonnej lehote podal proti citovanému rozsudku odvolanie do výroku o vine a treste aj obžalovaný I. R. prostredníctvom obhajcu JUDr. Mariána Ševčika, CSc. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že v priebehu celého konania sa nepodarilo bez všetkých pochybností ustáliť, za akých okolností prišlo ku kontaktu medzi ním a poškodeným s tým, že neexistuje ani jeden priamy svedok, ktorý by vyvrátil alebo potvrdil jeho výpovede a výpovede poškodených. Pokiaľ ide o zranenie poškodeného F., ktorý mal zdravotné komplikácie s nohou a udalosť, ktorá predchádzala tomuto zraneniu, považuje za nešťastnú náhodu s tým, že v žiadnom prípade z jeho strany sa nejednalo o úmysel. V tejto súvislosti poukázal aj na znalecký posudok č. 138/2010 MUDr. Miroslava Götzla, ktorý potvrdil, že na vzniku zranenia mali vplyv tak účinky alkoholu ako aj sotenie. K uloženiu povinnosti nahradiť škodu poškodenému F. uvádza, že táto škoda nevznikla len jeho protiprávnym konaním, ale aj za priamej účasti poškodeného F., ktorý

mal v čase skutku 2,36 promile alkoholu v krvi. Preto poukazuje na závery znaleckého posudku MUDr. Götzla, kde znalec jednoznačne konštatuje, že nedá sa jednoznačne stanoviť, aký je podiel alkoholu alebo sotenia a následnej straty rovnováhy na vznik zranení u poškodeného F.. Tiež poukazyval, že konania sa dopustil v citovom rozrušení ako rodič, ktorý ochraňoval svoje dieťa, pričom napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, takže nemaril priebeh vyšetrovania a vždy sa dostavil na predvolania príslušných orgánov činných v trestnom konaní. Z týchto dôvodov žiadal zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu, nakoľko nebolo preukázané, že by sa dopustil oboch trestných činov, prečinu ublíženia na zdraví ako aj prečinu výtržníctva a vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Obžalovaný sa písomne vyjadril aj k podanému odvolaniu okresného prokurátora sám, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu, poukazujúc na písomné dôvody jeho odvolania s tým, že odvolania prokurátora považuje za nedôvodné a žiada, aby z titulu jeho podaného odvolania bol napadnutý rozsudok zrušený v celom rozsahu a vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Zástupkyňa krajskej prokurátorky na verejnom zasadnutí, konanom za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného, navrhla, aby krajský súd zrušil výrok o treste a vo veci rozhodol sám tak, že obžalovanému uloží primeraný podmienený trest odňatia slobody podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. z dôvodov uvedených v písomnom odôvodnení odvolania. Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, toto navrhla zamietnuť

Obhajca obžalovaného JUDr. Marián Ševčík, CSc. sa plne pridržiava písomných dôvodov odvolania a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátiť na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade odvolania obžalovaného ako aj okresného prokurátora preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, proti ktorým podali odvolanie a takto zistil, že odvolanie obžalovaného smerujúce do výroku o vine ako aj treste nie je dôvodné a odvolanie prokurátora smerujúce do výroku o uloženom podmienenom treste odňatia slobody je dôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vo vzťahu k rozhodovaniu o vine a treste vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10, 12 Tr. por., preto dospel k správny skutkový zisteniam i právny záverom, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal všetky potrebné dôkazy v záujme zistenia skutkového stavu veci a so zreteľom na vykonané dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré na seba nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení okresného súdu. Okresný súd svoje rozhodnutie oprel o vykonané dôkazy, predovšetkým o výpovede svedkov poškodených Bc. U. Y. a L. F., ako aj ďalších svedkov vypočutých na hlavnom pojednávaní a to svedkýň C. B., T. K. a svedka T. L.. Pokiaľ ide o vzniknuté zranenie poškodeného F., v tejto súvislosti oprel svoje závery vo vzťahu k ublíženiu na zdraví poškodenému F. o znalecký posudok MUDr. Götzla a tiež ďalších listinných dôkazov - lekárskeho správ o ošetrení poškodeného.

Krajský súd pri hodnotení dôkazov súdom prvého stupňa, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní uvádza, že sa stotožnil v celom rozsahu pri skutkovom a právnom závere tak, ako to vyjadril vo svojom rozsudku súd prvého stupňa. Konanie obžalovaného je predovšetkým preukázané výpoveďou poškodených svedkov Bc. U. Y. a L. F., o ktorých vierohodnosti nemá pochybnosti ani krajský súd. Má za to, že poškodení pravdivo popísali priebeh skutkového deja, ktorý sa udial 15.8.2010 v obci W. pred kultúrnym domom v čase o 3,30 hod., kedy boli napadnutí obaja postupne obžalovaným I. R.. Taktiež odvolací súd nemá pochybnosti o vierohodnosti výpovedí ostatných svedkov prítomných pri incidente medzi obžalovaným a poškodenými, kedy došlo k fyzickému napadnutiu zo strany obžalovaného poškodených a to u T. K., C. B. ako aj T. L.. Títo svedkovia podrobne popísali incident - priebeh skutku v tej

časti, ako ho vnímali, pričom z týchto výpovedí je možné vyvodit' záver, že v danom prípade obžalovaný svojím konaním naplnil skutkovú podstatu nielen prečinu výtržníctva, ale aj ublíženia na zdraví vo vzťahu k poškodenému F.. Pokiaľ ide o vznik zranenia poškodeného F. a to špirálovitú zlomeninu píšťaly s posunutím a šikmú zlomeninu ihlice pod hlavičkou pravej dolnej končatiny, ktoré zranenie si vyžiadalo liečbu a práceneschopnosť v dobe od 15.08.2010 do 14.02.2011, krajský súd konštatuje s poukazom nielen na jednotlivé lekárske správy o ošetrení poškodeného ale predovšetkým na závery znaleckého posudku MUDr. Götzla, ktorý aj na hlavnom pojednávaní potvrdil, že zranenie poškodeného vzniklo rotačným pohybom, pri zafixovanej nohe pri obrubníku a pri páde a strate rovnováhy, pričom tento záver je nespochybniteľný aj vzhľadom na výpoveď samotného obžalovaného, ktorý sám uviedol, že reagoval tak, že F. podložil nohu, zaprel ho rukou do hrudníka a tak ho zhodil na chodník, kde po páde si na neho kľakol, aby ho znehybnil. Teda krajský súd konštatuje, že vznik zranenia poškodeného F. je v priamej príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného a toto zranenie mu jednoznačne spôsobil obžalovaný. Z hľadiska medicínskeho išlo o ťažký druh zranenia.

Na základe týchto skutočností krajský súd má za to, že okresný súd správne ustálil skutkový stav s tým, že žalovaného skutku sa dopustil obžalovaný a tento skutok vykazuje všetky znaky trestného činu - prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. a z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného považoval za nedôvodné.

Krajský súd pokiaľ ide o uložený úhrnný podmienený trest odňatia slobody obžalovanému okresným súdom podľa § 364 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 41 ods. 1, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2 Tr.zák. vo výmere 5 (päť) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. a § 50 ods. 1 Tr.zák. podmienené odložený s určením skúšobnej doby 12 (dvanásť) mesiacov, pri preskúmaní tohto výroku zistil, že súd prvého stupňa nesprávne aplikoval ustanovenie § 41 ods. 1 Tr.zák. vzťahujúce sa k odsúdeniu páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, podľa ktorého v rámci právnej teórie, ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich, v tomto prípade pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. (zákonom stanovená trestná sadzba 6 mesiacov až 2 roky). Vzhľadom k tejto skutočnosti krajský súd sa plne stotožnil s dôvodmi odvolania okresného prokurátora a po predchádzajúcom zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o uloženom treste odňatia slobody rozhodol sám tak, že podľa § 364 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 41 ods. 1, § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2 Tr.zák. obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr.zák., § 50 ods. 1 Tr.zák. podmienené odložil na skúšobnú dobu vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody napadnutého rozsudku, v tejto časti krajský súd nezistil pochybenie súdu prvého stupňa pri rozhodovaní v zmysle ustanovení § 287 ods. 1 Tr.por. a § 288 ods. 1 Tr.por. tak, ako to vyhlásil na hlavnom pojednávaní 14.5.2012.

Na základe týchto skutočností odvolanie obžalovaného I. R. podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.